Σαλμυδησσός

Λυκόφρονος: Ἀλεξάνδρα 186

Σαλμυδησσίας ἁλὸς

Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου Ἐξήγησις εἰς αὐτὸ τοῦτο

Σαλμυδησσὸς ~~πόλις~~ ποταμὸς Θρᾴκης, εἰσβάλλει εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον.

ὅθεν ἡ πέλαγος Σαλμυδήσιον, τὸ ἀπὸ Δαναάκεως, μέχρι καὶ ὅλον Εὔξεινον, * ἀφ' οὗ ἡ τὴν ὀνομασίαν ἔλαχεν ὁ Λυκόφρων.*

Johannis Potteri: Commentarius Lycophronis Cassandram Oxonii 1647

Σαλμυδησσίας ἁλὸς] Salmydessus est Ponti sinus:

Stephanus, Σαλμυδησσός, κόλπος τοῦ Πόντου.

Λυκόφρων: Ἀλεξάνδρα 1286

Ἀσπάλος Ἕλλης πέτραι Συμπληγάδες
καὶ Σαλμυδησσός, καὶ κακόξεινος κλύδων
Σινδαῖον ἕλκων, παρ[illegible] πάγον

Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου: Ἐξήγησις.

Σαλμυδησσὸς] τὸ μεταξὺ Βοσπόρου [illegible] Δαναάκεως
~~πέλαγος ἀπὸ Σαλμυδησσοῦ, παραφρόνως [illegible]~~

Λυκόφρων: Ἀλεξάνδρα Ludovicus Bachmann: Ἔκδοσις Lipsiae 1830 1286.

Σαλμυδησός] sic dedi ex uno sed optimo libro, Neap. III.

Scribebatur Σαλμυδισσός, quod praeben Par. BCEFGL. Vit. I. III. Ciz. Quae forma nondubito quin omnino librariis tribuenda sit, insolentius nomen vel particulam eius in notiorem aliquem sonum (δισσός) diffingentibus. E tali enim studio neminem latet quot vitia in antiquis exemplaribus provenerint, et in nostra lingua etiam quotidie adhuc pullulent in ore imperitae multitudinis. Neque minus corruptam nunc arbitror alteram formam Σαλμυδησσός, licet eam h. l. Codd. Par. ADJ. Neap. I. II. vind. II. Vit. II. praebeant, eandemque supra v. 186. equidem e bonis libris retinuerim; ubi tamen nollem sprevissem reliquorum Codd. auctoritatem. Multo enim proniores librarios inveneris ad geminandas tales literas, quam ad tollendam alteram ex geminandis. Quo fit, ut, ubi Codices talem scripturae differentiam praebent, simplicior forma, (quam Valckenarius ad Eurip. Phoen. p. 388. antiquiorem judicavit.) nisi aliae rationes dissuadeant, altera longe videatur esse

(ἀκολουθεῖ)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

2/ 2166

probabilior.

Quod sentiens Blomfieldius recte edidit in Aesch. Prom. v. 751.

Σαλμυδησία γνάθος, ~~et~~

et Erfurdtius in Soph. Antig. 956

ὁ Θρῃκῶν Σαλμυδησσός.

Eadem scriptura est apud Hesych. T. II p. 1144.

Photium Lex. p. 497 et

Favorinum fol. 465. edit. Rom.

Hanc periculosissimam Thracii litoris oram describunt Xenoph. Anab. VII. 5. 12.

Strabo VII p. 319 (T. II. p. 438. edit Tzsch.)

et utriusque verba compilans Marcianus Heracleota p. 30 edit Hoesch.

ἀπ' αἰγιαλός τις Σαλμυδησσὸς λεγόμενος
ἐφ' ἑπτακόσια στάδια τεναγώδης ἄγαν,
καὶ δυσπρόσορμος ἀλίμενός τε παντελῶς
παρατέταται, ταῖς ναυσὶν ἐχθρότατος τόπος.

Καὶ ποταμὸς Σκυδίας, ὁ [illegible] πόντος Par. A.

πέλαγος – ὁ Εὔξεινος, τὸ [illegible] Vind. II.

[τὸ πέλαγος [illegible] Σαλμυδησσὸς – ὁ Εὔξεινος πόντος, ἢ τὸ Στενὸν Pal. 40.]

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Σαλμυδησσοῦ rescripsi pro Σαλμυδησσὸς ex Vat. 916. 1306. 1471. Pal. 158. Alex. et Barb.

Σαλμυδισσοῦ legit Potterus; ita et Xenophontem legere testatur Ortelius.

σελ. 439